Donderdag, 17 Juni 1943 — DAGBLAD — 60ste Jaargang, No. 3928

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10

Adm. Tel. 1579. R[illegible]
Hoofdredacteur: Dr. [illegible]
Spreekuur van de Redactie 16–18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij
Bureaux: Conscientiesweg 27[illegible]9.
Adres: Postbus 50, [illegible]

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
[illegible] CROES, Postbus 14. Nassaustraat, Oranjestad. Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI Breedestraat, Kralendijk.

Verspreide aanvallen op West-Europa.

Betrekkingen Turkije-Vichy verbroken, zegt Algiers.

Chinezen melden gasgebruik door Japs.

Productie van 800.000 ton synthetische rubber volgend jaar in U.S.A. verwacht.

KNOX „VREDE MOET BEHOUDEN WORDEN, ZO NODIG MET GEWELD".

De Noordamerikaanse Secretaris van Marine, Frank Knox, zeide in een redevoering op de Hogeschool te Evanston (Illinois) ter gelegenheid van een promotie: „Na het einde van de oorlog moet de vrede behouden worden, zo nodig met geweld. Wij weten, dat wanneer de huidige kwade machten gestraft zijn, andere misschien zullen trachten onze kracht en ons prestige te ondermijnen. Zelfs als de koorts wijkt moeten wij voldoende kracht behouden om het hoofd te kunnen bieden aan elke situatie op elk ogenblik. Het is zeker niet onze bedoeling van onze macht gebruik te maken om de binnenlandse zaken van anderen te kneden naar ons goedvinden. Men kan echter hopen, dat zo nodig geweld worde gebruikt in samenwerking met anderen, teneinde veranderingen te beletten, die door middel van oorlog gezocht worden. Wij moeten onze kracht gebruiken in overeenstemming met anderen, doch wij moeten haar desnoods ook onafhankelijk kunnen gebruiken. Het begrip der Verenigde Landen is zowel edel als realistisch".

Knox voorspelde, dat de Verenigde Landen nog een bittere strijd te wachten staat. Hij zeide: „Wij kunnen er niet op rekenen, dat de nazie-vijand binnen zijn vesting zal instorten zoals hij in de laatste phase van de Tunische krijgstocht deed. Hij heeft zich schrap gezet voor de laatste verwoede aanval in Rusland. Wij weten, dat de Japanners tot de dood zullen vechten" (Washington, (AP) 16.6).

GENERAAL STILLWELL OVER DE STRIJD TEGEN JAPAN.

Luitenant Generaal Joseph Stillwell, de bevelvoerend Noordamerikaanse Generaal in China, Brits Indië en Birma, keerde terug van de conferentie te Washington over de Geallieërde strategie en zeide: „Ik voel, dat wij staan voor een vreselijk harde taak in het verpletteren van Japan." De Generaal verklaarde echter dat de Verenigde Landen vastberaden zijn om de taak zo spoedig mogelijk te verrichten. Tot de verslaggevers zeide hij, dat de positie van China grondig was nagegaan en in details werd getreden over de noden van het land. Voorts zeide hij, dat voortdurend inlichtingen gewisseld worden tussen de Geallieërde leiders in China en die in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan over de gemeenschappelijke taak om Japan te verslaan. Stillwell zeide, dat Generaal-Majoor Claire Chennault, Bevelhebber van het 14e luchtcorps, die samen met Stillwell naar Washington ging, op 4 Juni in China is aangekomen. (Tsungking, (AP) 16.6).

TOJO OVER ATTU.

Volgens de radio van Tokio heeft Premier Hideki Tojo van Japan in een toespraak tot de Japanse Landdag gezegd, dat het Japanse garnizoen op Attu, hetwelk door de Noordamerikanen werd weggevaagd, „het strategische doel bereikt heeft om een supérieure vijandelijke strijdmacht voor een periode van twaalf maanden in haar opmars te stuiten".

Tojo waarschuwde: „De vijand poogt onze bases aan te vallen. Maar niet alleen dat, de vijand poogt ook ons vasteland aan te vallen en onze voorraadwegen af te sluiten. Onze luchtmacht heeft het initiatief genomen. Wij moeten echter verwachten, dat de vijand ons vasteland zal aanvallen" (New York, (AP) 16.6).

JAPANSE VOORBEREIDINGEN OP EEN GASOORLOG.

Een zegsman van het Chinese leger zeide op een persconferentie, dat er aanwijzingen zijn, dat de Japanners een nieuw offensief in het Westen van Yunnan van Birma uit in de zin hebben. Tevens zeide hij, dat de Japanners voorbereidingen treffen tot het voeren van een chemische oorlog. Hij verklaarde, dat een Japans schip op 14 Mei 120 kisten gashouders en ongeveer 50 ton gasgranaten loste te Woosung nabij Sjanhai. Ook deelde hij mede, dat Japanse vliegtuigen op 31 Mei gasbommen wierpen op een dorp in de provincie Suiyan in het verre Noord-Westen. De volgende dag vuurde de Japanse artillerie gasgranaten op een dorp in Sjansi.

Bij het nagaan van de slag aan de boven-Jangtse schatte hij, dat de Japanners 100.000 man gebruikten en dat de Chinese strijdkrachten „slechts iets groter waren" (Tsjungking, (AP) 16.6).

HOE KWAM YAMAMOTO AAN ZIJN EINDE?

Een zegsman van het Chinese leger deelde mede, dat volgens beschikbare gegevens Admiraal Isoroku Yamamoto, die de Japanse aanval op Pearl Harbor beraamde en uitvoerde, niet sneuvelde in de strijd gelijk werd bekend gemaakt door de radio van Tokio, doch te Manilla werd vermoord door Japanners als resultaat van „een verschrikkelijke tweespalt tussen het Japanse leger en de Japanse Marine."

De zegsman zeide, dat het bezoek van Premier Hideki Tojo aan Manilla kort geleden ten doel had het geschil te doen bijleggen (Tsjungking. (AP) 16.6).

HOE EEN JAPANSE MINISTER HET VOLK BEDRIEGT.

De Associated Press ving van Radio-Tokio een redevoering op, die door Admiraal Sjigetaro Sjimada, den Japansen Minister van Marine, voor de Japanse landdag gehouden werd. Hierin beweerde Sjimada, dat de verliezen van de Japanse Marine sedert de oorlog begon, in totaal 878 vliegtuigen bedragen en voorts 1 slagschip, 3 vliegdekschepen, 3 kruisers, 19 torpedojagers, 11 duikboten en 13 andere oorlogsschepen.

Sjimada overdreef gruwelijk bij het noemen van de Geallieerde verliezen als volgt: „Tot zinken gebracht zijn 13 Geallieerde slagschepen, 11 vliegdekschepen, 55 kruisers, 56 torpedojagers, 128 duikboten en 69 andere oorlogsschepen, behalve nog 369 koopvaardijschepen met een totaal van 2.250.000 ton."

„5214 Geallieerde vliegtuigen zijn neergeschoten of anders vernield" aldus Sjimada. Voorts beweerde hij, dat de „beslissende phase snel nadert in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, waar de Japanse strijdkrachten verrichtingen op grote schaal uitvoeren" (New York, (AP) 16.6).

CHINEZEN HEROVEREN TAYING.

Het Chinese Hoofdcommando maakte bekend, dat de Chinese strijdkrachten Taying op 28 kilometer ten Zuid-Oosten van Sjasi heroverd hebben. Andere strijdkrachten bereikten Owtsjihtsjow, een strategisch belangrijke stad op ongeveer 60 kilometer ten Zuiden van Sjasi. Dit succes werd behaald in het voortgezette tegenoffensief tegen het verijdelde Japanse offensief in de richting van Tsjungking.

Verder de Jangtse af in het gebied van Yotsjow, op ongeveer 88 kilometer ten Zuid-Oosten van Sjasi, zetten de Chinezen ook hun aanvallen voort (Tsjungking, (AP) 16.6).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

„Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte): Tijdens de avonden van 13 en 14 Juni vielen Vliegende Forten en Liberator zware bommenwerpers de Japanse installaties te Kahili en in het gebied van het eiland Shortland aan. In de avond van 14 Juni bombardeerden Mitchell middelzware bommenwerpers, begeleid door marine-gevechtsvliegtuigen, de startbanen en de luchtdoelstellingen op het vliegveld te Vila op het eiland Kolombangara.

In de vroege morgen van 15 Juni wierpen Japanse vliegtuigen bommen op het eiland Guadalcanal. Geen personele of materiële schade is gemeld" (Washington, (AP) 16.6).

VOOR DE NOORDAMERIKAANSE OORLOGSBUREAUX.

Het Aanbestedings-Comité van het Noordamerikaanse Huis van Afgevaardigden bood een wetsontwerp aan het Congres aan, waarbij men meer dan $ 2.900.000.000 toewijst aan de 18 Oorlogsbureaux van de regering voor het volgende belastingjaar, dat op 1 Juli as. aanvangt. Tegelijk publiceerde men enkele verklaringen van de voornaamste regerings-ambtenaren, die het economisch leven van het land leiden.

Donald Nelson, Hoofd van de Oorlogsproductie, getuigde: „Wij naderen snel het hoogste peil van ons productie-vermogen in dit land". Nelson zeide, dat de totale productie in 1943 ongeveer 180 milliard dollar zal bedragen en dat ongeveer de helft daarvan zal zijn voor de feitelijke oorlogsproductie. „Zowel van het militair als van het productie-standpunt bezien, ben ik ervan overtuigd, dat wij staan temidden van een der grootste en machtigste ontwikkelingen in de geschiedenis — een ontwikkeling, die haast ongelofelijk is in stootkracht door middel van vliegtuigen. Ik kan mededelen, dat van nu af aan de uitgaven voor onze luchtmacht verreweg groter zullen zijn dan voor enige andere bepaalde militaire categorie; vóór het einde van 1943 zal een jaarlijks peil van tientallen milliarden bereikt zijn."

William M. Jeffers, Directeur van het Bureau, dat zorgt voor het verkrijgen van rubber, deelde mede, dat alle fabrieken van synthetische rubber tegen het eind van het jaar in werking zullen zijn. Jeffers zeide het volgend jaar een productie van ongeveer 800.000 ton synthetisch rubber te verwachten. [Volgens „Time" zijn de noodzakelijke vereisten van rubber voor dit jaar 609.000 ton. Hiervan is 437.000 ton bestemd voor de zuiver militaire vereisten van de Verenigde Staten, Groot-Britannië en Canada. De totale opbrengst van rubber dit jaar is 751.000 ton. Aan deze hoeveelheid komt men door een oude voorraad van 443.000 ton, een invoer van 54.000 ton en een synthetische productie van 254.000 ton. Dit jaar heeft men dus een overschot van 142.000 ton rubber. Samen met de verwachte synthetische productie van 800.000 ton van het volgend jaar, vermeerderd met de invoer uit Zuid-Amerika en Afrika — als de verloren gebieden in het Verre Oosten niet heroverd worden — kan men het volgend jaar dus rekenen op een totaal van ongeveer een millioen ton rubber. — Red.]

James Landis, Directeur van de Burgerlijke Defensie, getuigde: „Het is zeer waarschijnlijk, dat de Verenigde Staten aan luchtaanvallen zullen worden onderworpen, zowel aan de kust van de Stille Oceaan als aan de Noordoostelijke kusten" (Washington, (AP) 16.6).

ARGENTIJNS VERBOD VAN CODE-GEBRUIK.

Een besluit van de tijdelijke Argentijnse regering, waarin het gebruik van codewoorden verboden wordt in de internationale telegraafverbindingen, trad met het middaguur in werking. De Minister van Buitenlandse Zaken, Segundo Storni, maakte bekend, dat hij aan de Duitse, Italiaanse en Japanse diplomatieke vertegenwoordigers heeft medegedeeld, dat de Argentijnse regering deze maatregel op generlei wijze zal veranderen, omdat dit een internationale beloften vormt ,waartoe Argentinië op woord van eer verplicht is" (Buenos Aires, (AP) 16.6).

ONTSPORING IN HELLAS.

De radio van Athene, welk onder toezicht van de as staat, deelde mede, dat troepen van de as en vele Hellenen het leven lieten bij het verongelukken van een trein op de lijn tussen Athene en Thessaloniki, als gevolg van sabotage door Helleense patriotten. (New York, (AP) 16.6).

Het nieuws van vandaag.

Een vloed van vijandelijke beweringen over alles en nog wat laat zien, dat op het ogenblik de Geallieerde zenuwenoorlog schitterend gaat. De vijand weet niet meer wat te beginnen en strooit allerlei praatjes rond in de hoop toch iets te weten te komen van de plannen, welke de Verenigde Landen hebben gereed gemaakt.

Het sluiten van de Turks-Syrische grens wordt aangegrepen om te zeggen, dat „Geallieerde listen om Turkije in de oorlog te slepen, niet zijn geslaagd". De nazies willen aldus doen voorkomen, dat zij veilig zijn voor een aanval in Zuid-Oost-Europa. Het bezoek van den Engelsen Koning aan de Geallieerde strijdkrachten in Noord-Afrika achten zij de voorbode van een offensief tegen Italië. De Atlantische Wal stellen zij voor als „onneembaar". Een Russisch zomer-offensief zou bij voorbaat al gedoemd zijn. En via Zweden zonden zij het gerucht de wereld in, dat vredesonderhandelingen tussen Duitsland en Rusland mislukt zijn; dit met het klaarblijkelijke doel om onmin te veroorzaken tussen de Geallieerden (blz. 1).

Maar dit alles baat den vijand niets. De Turkse Premier heeft thans duidelijker dan ooit gezegd, dat het hart van Turkije werkelijk ligt aan de kant der Verenigde Landen. Rusland werd speciaal door Saracoglu geprezen — iets wat in lang niet gebeurd was. Enkele beleefde woorden werden aan het adres van Duitsland gewijd, doch in één adem werd gezegd, dat Turkije slechts buiten de oorlog heeft kunnen blijven, omdat zijn leger sterk is.

Uit Algiers wordt vandaag gemeld, dat Turkije de betrekkingen verbroken heeft met de Vichy-Regering van Frankrijk. Dit is dus weer een klap voor de nazies. Van het krijgsgebied in de Middellandse Zee valt niet veel te melden. Zelfs in de lucht is er weinig te doen. Boven West-Europa wordt echter voortdurend het geronk gehoord van Geallieerde vliegtuigen. In de nacht werden objecten in Duitsland, Nederland, België en Frankrijk bestookt. Op zijn minst 9 locomotieven zijn beschadigd. Heden worden de vluchten voortgezet.

De Russische Ambassadrice in Zweden, Mevrouw Alexandra Kollontay, ontkende energiek de Duitse beweringen als zouden vredes-onderhandelingen met Duitsland zijn gevoerd. De beweringen van het pro-nazie blad „Allehanda" bestempelde zij als „belachelijk".

Zenuwoorlog tegen Duitsland gaat goed.

Saracoglu: „Wij zijn geestdriftige aanhangers van de Verenigde Landen".

Betrekkelijke kalmte in Middellandse Zeegebied.

DE AS VERRAADT EEN TOENEMENDE BEZORGDHEID.

Lewis Hawkins seint uit Londen:

Het sluiten van de Turks-Syrische grens, hetgeen blijkbaar bedoeld is om het uitlekken van Geallieerde militaire plannen tegen te gaan, lokte van de as de bewering uit, dat de Geallieerden er niet in geslaagd zijn Turkije in de oorlog te betrekken. Ook zeide men, dat de Balkan geen „bolwerk van Zuid-Oost Europa" is voor de Geallieerden, doch integendeel een kruitvat blijkt te zijn".

Zijn bezorgdheid over het Midden-Oosten te kennen gevend, verklaarde de militaire commentator van Berlijns „Börsen Zeitung", dat het Atlantische front „als onneembaar kan worden beschouwd". Voorts zou men volgens hem „in de vijandelijke pers de hoop koesteren van een mogelijke aanval op Zuid-Oost Europa".

Deze hoop achtte hij ijdel, omdat „Bulgarije bereid is het land tot de laatste druppel bloeds te verdedigen" en „Roemenië ditmaal duidelijk zijn ware historische zending gezien heeft". Deze laatste bewering was in lijnrechte tegenstelling met berichten uit Ankara, volgens welke Roemenië graag uit de oorlog wil treden. Semi-diplomatieke kringen zeiden, dat Roemenië enkele voelhoorns naar een mogelijke vrede heeft uitgestoken en naar men zegt zouden Geallieerde autoriteiten in Turkije door bemiddeling van een onzijdigen diplomaat getoetst zijn.

De commentator van de „Börsen Zeitung" zeide nog: „Een aanval op Zuid-Oost Europa zal uiterst moeilijk zijn voor den vijand omdat de Duitse en Italiaanse troepen reeds alle belangrijke stellingen bezet hebben, zelfs op de meest vooruitgeschoven punten. Dit geldt vooral van het eiland Creta".

Deze beweringen weerspiegelden een klaarblijkelijke bezorgdheid over de Zuidoostelijke hoek van Europa waar het sluiten van de Syrische grens natuurlijk de aandacht gevestigd heeft op de Briste 9e en 10e legers, die achter een gordijn van geheimzinnigheid wachten op de roep om ten strijde te trekken.

Officieuze kringen in Londen deden de speculatie herleven, dat deze legers zich zullen voegen bij de overwinnelijke Brits-Noordamerikaans-Franse strijdkrachten in Noord-Afrika in een gecoördineerde aanval op Zuid-Europa.

De officiële reactie werd echter weergegeven door een waarnemer, die met een glimlach zeide: „Gaat de zenuwenoorlog niet schitterend? Wij winnen elke dag aan dat front".

Terwijl de zenuwenoorlog werd voortgezet voerde de Royal Airforce in het Midden-Oosten vluchten uit boven de waarschijnlijke invasie-wegen door de Aegeïsche Zee. De as meldde aanvallen op Geallieerde landingsvaartuigen in de haven van Pantelleria. Berichten van uitgebreide anti-invasie oefeningen van het Duitse leger in het Zuiden van Noorwegen lieten zien hoe groot de verdedigingsring is, die Hitler moet bewaken. Intussen poogde de vijandelijke pers in Frankrijk de samenwerking met de invallers te ontmoedigen. Radio-Parijs voorzag „felle gevechten op Frans grondgebied met een rampzalig resultaat".

Het DNB beweerde, dat tot 15 Juni op zijn minst 5 transportschepen, 2 landingsschepen van 3000 ton elk en 15 landingsboten tot zinken gebracht werden door de Duitse en Italiaanse luchtstrijdkrachten in de wateren rond Pantelleria en Lampedusa. Men zeide, dat 3 kruisers, verschillende torpedojagers, 6 transportschepen, 2 landingsschepen, talrijke landingsboten en kleinere oorlogsschepen hevig beschadigd werden. De meest voorkomende onder de verscheidene soorten landingsboten zou een zijn van ongeveer 300 ton. Dit vaartuig zou 6 tanks of 600 man kunnen vervoeren en een actie-radius hebben van 1400 kilometer.

Volgens een artikel in „Trud", het orgaan van de Russische handelsvereniging, kunnen de Geallieerden Europa invaderen met 4 tot 5 millioen mannen en ten minste tweemaal zoveel oorlogsmachines als de as hebben. Voorts zeide het blad: „De Britten zouden een leger van 2½ tot 3 millioen kunnen werpen in het Europese krijgsgebied, de Verenigde Staten een leger tot 2 millioen en de Fransen leger van een half millioen. De voorraden voor de Geallieerde legers worden gewaarborgd door de huidige omvang van de productie in Groot Britannië, de Verenigde Staten van Amerika en Canada" (Londen, (AP) 16.6).

80 VLIEGTUIGEN VAN DE AS OP PANTELLERIA GEVONDEN.

Officieel wordt medegedeeld, dat meer dan 80 vijandelijke vliegtuigen op het gehavende vliegveld van Pantelleria gevonden werden toen dit eiland veroverd werd. (Een vooruitgeschoven Geallieerde basis in Noord-Afrika, (AP) 16.6).

LUCHTGEVECHT BIJ KAAP GRIS NEZ.

Het nieuwsbureau van het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat 4 Spitfires van de Royal Airforce Donderdag 2 toestellen uit een formatie van 20 FW190's vernielden in felle luchtgevechten bij Kaap Gris Nez. Het luchtgevecht vond plaats nadat de Fockewulfs het reddingsvliegtuig „Walrus" van de Raf, dat op de ruwe zee in de richting van Dover taxiede, hadden aangevallen. De „Walrus" had een vlieger van een „Typhoon" opgepikt, die per valscherm uit zijn vliegtuig moest springen. 2 Spitfires gingen verloren, doch een vlieger werd gered. Het reddingsvliegtuig bereikte Engeland veilig (Londen, (AP) 16.6).

BETREKKINGEN TURKIJE — VICHY VERBROKEN?

De radio van Algiers deelde mede, dat Turkije de diplomatieke betrekkingen met Vichy verbroken heeft en den Turksen Ambassadeur heeft teruggeroepen. Er was geen ogenblikkelijke bevestiging van dit bericht uit Ankara of Vichy. De radio van Vichy was niet altijd juist in het vermelden van politieke ontwikkelingen (Londen, (AP) 17.6).

Nederland.

DE KONINGIN GENIET VAN HAAR RUST.

Hare Majesteit Koningin Wilhelmina geniet te Ottawa van Haar rust: Haar naam verschijnt niet in de bladen en Zij komt niet in het openbaar. Zij gaat op in het gezin van Haar dochter. Alleen met de dringende staatszaken houdt Zij zich bezig en voortdurend ontvangt Zij Nederlanders, vooral zeelieden en soldaten. Zij luistert met volle aandacht naar wat die weten mede te delen.

Hare Majesteit praat veel met Hare Koninklijke Hoogheden de Prinsessen Irene en Beatrix en uren brengt Zij door bij de wieg van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Margriet Francisca. Van Prinses Juliana's tuin met zijn vrolijke tulpen kan men de brede Ottawa-rivier zien, die naar Montreal stroomt. Vele schepen met Nederlandse zeelui komen in de haven van Montreal. Sommige van deze maken de treinreis van drie uur om hun opwachting bij de Koninklijke Familie te maken. Alles is vredig en onvormelijk in het vriendelijke huis van de Prinses en de bevolking maakt daar geen inbreuk op.

DE LAATSTE HERDERLIJKE BRIEF.

De „Manchester Guardian" wijdt een beschouwing aan de laatste Herderlijke Brief van de Nederlandse Bisschoppen. Het blad schrijft o.a.:

„Deze brief toont eens te meer hoe het plan der nazies om christelijke vijandigheid tegen Rusland op te wekken door hun eigen misdragingen mislukt. Dat de Bisschoppen namens de Nederlandse openbare mening spraken, wordt aangetoond door de op 29 April uitgebroken algemene staking. De houding der Nederlandse Bisschoppen ten aanzien van de ontvoeringen is die van de meeste christelijke voormannen in de tijdelijk bezette landen. Hitlers „anti-bolsjewistische kruistocht" ontvangt slechts zeer geringe hulp van de zijde, waar hij deze verwachtte te vinden."

NIET MEER TE KRIJGEN.

Onder de artikelen, die, naar het sluikblad „Oranje" schrijft in Nederland in het geheel niet meer te krijgen zijn, bevinden zich: tandenborstels, kammen, scharen, porcelein, rubber artikelen, potloden, horloges, behoorlijke meubelen, zaklantaarns, batterijen, lederwaren, behoorlijk glas, woordenboeken en atlassen.

ALTIJD OP HAAR POST.

De Nederlandse koopvaardijvloot neemt steeds meer deel aan de Geallieerde zeevaart over de „heropende" Middellandse Zee. Een groot aantal kleinere Nederlandse vrachtschepen verzorgen het verkeer tussen Noordafrikaanse havens: en grotere en snellere varen tussen Engelse en Noordafrikaanse havens. Dezer dagen arriveerde het eerste Nederlandse vrachtschip uit Gibraltar te Port Said, en een ander Nederlands schip kwam, drie dagen na de verovering van Sfax, daar aan.

BERGAFWAARTS.

De „Deutsche Zeitung für die Niederlaenden" deelt mede, dat door de enorme en steeds vermeerderende belastingen het gemiddelde dividend van een groot aantal Nederlandse ondernemingen gedaald is van 12 procent in 1941 tot 4.6 procent in 1942.

HELPT ONZE KINDEREN!

Meester Maximiliaan P. L. Steenberghe heeft aan een medewerker van de „Christian Science Monitor" verklaard:

„Er kan althans een poging worden gedaan tot onmiddellijke hulp aan de kinderen van Nederland en andere tijdelijk bezette landen door middel van onzijdige landen en het Internationale Rode Kruis, door middel van maandelijke verschepingen van 2000 ton melkpoeder. Ik geloof, dat dit geregeld zou kunnen worden zonder tekort te doen aan de oorlogsinspanning. Het is mijn persoonlijke mening, dat, wanneer wij in het gezicht van duizenden hongerende kinderen, redenen zouden trachten te formuleren volgens welke zulk een poging niet kan worden gedaan, wij allen ons schuldig zullen maken aan een onuitwisbare schanddaad."

BEZOEK IN OTTAWA.

Hare Majesteit de Koningin en Hare Koninklijke Hoogheid de Prinses hebben den Minister van Financiën Ingenieur Joop van den Broek en Majoor W. Carp ontvangen. Beide Heren gebruikten het noenmaal bij Hare Koninklijke Hoogheden.

LEUGENS, EN ANDERS NIET.

De Nederlandse regeringspersdienst te Londen heeft den Duitsers geantwoord op hun leugenpropaganda omtrent het neerschieten van het K.L.M.-vliegtuig boven de Golf van Biscaye op 1 Juni:

„Vele van de Duitse leugens zijn gemakkelijk te beantwoorden: het vliegtuig was niet geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen: het toonde duidelijke tekens, dat het een transportvliegtuig was: de Nederlandse bemanning is niet eruit gesprongen, zij heeft zich integendeel even dapper gedragen als zes weken voor 1 Juni, toen hetzelfde vliegtuig door Duitse vliegtuigen werd aangevallen en de voor een deel zelfde bemanning met groot beleid het vliegtuig en zijn passagiers in veiligheid wist te brengen. Bovendien zijn deze Duitse leugens niet nuttig, zoals men kan zien uit de verontwaardigde artikelen in de onzijdige Portugese pers naar aanleiding van deze gebeurtenis."

EEN PHILIPS GEARRESTEERD.

De Duitsers hebben Ingenieur Frits Philips, Directeur der Philipsfabrieken te Eindhoven en zoon van Dr. A. F. Philips te New York in hechtenis gesteld en naar Duitsland gevoerd.

Ir. F. Philips was op zijn post gebleven, ofschoon hij in Mei 1940 gelegenheid had gehad Nederland te verlaten.

VERBETERING.

Onder het gezamenlijk protest der gezamenlijke kerken in Nederland tegen het ontmannen van gemengd-gehuwde Joden, stond: A. L. Rutgers, Gereformeerde Kerk in Hersteld Verband. Dit moest zijn: A. A. L. Rutgers Gereformeerde Kerken in Nederland.

ZIJ GAAN ER MEE VOORT.

Patriotten hebben vijf boeken met 272 vrijgeleides voor Duitse overheden uit het politiebureau te Ezinge weggehaald, allen afgestempeld door het hoofd der plaatselijke politie. Bevel tot inhechtenisneming dezer, onbekend gebleven, mannen is uitgevaardigd.

VIJFTIEN GESLAAGD.

Nadat zij hun diploma's ontvangen hadden uit handen van het hoofd der opleidingschool voor de Nederlandse zeevaart, kapitein U. Udema en nadat Meester Maximiliaan P. L. Steenberghe een toespraak tot hen had gehouden, zijn vijftien studerenden aan die school, onlangs te New York door de Nederlandse Scheepvaart-Commissie gesticht, als geslaagd verklaard voor hun einddiploma.

HET RODE KRUIS EN DE INVASIE.

He Nederlandse Rode Kruis te Londen is bezig een vrouwencorps te organiseren voor dienst in Nederland onmiddellijk nadat het land zal zijn bevrijd. Het Rode Kruis werkt te deze samen met de Liga van de Nederlandse vrouwen in Engeland. Het oefenen dezer vrouwen zal plaats hebben met medewerking en onder toezicht van verschillende Nederlandse ministeries. De taak dezer vrouwen zal onder andere bestaan in het rijden en bedienen van cantines en ambulances en het ronddelen van voedsel. Zij zullen een speciaal uniform krijgen. Om toegelaten te worden, zal een examen moeten worden afgelegd.

HELDEN ONDERSCHEIDEN.

De in de Javazee in Februari 1942 gesneuvelde marine-officieren C. A. Legaay en B. C. Foek, wier schip door Japanse bommenwerpers tot zinken werd gebracht, zijn posthuum onderscheiden met het bronzen oorlogskruis. Verder is de Noordamerikaanse luitenant-kolonel Elliot Thorpe benoemd tot officier in de orde van Oranje Nassau. Hij was liaison-officier der Nederlands Indische legerleiding gedurende de strijd in Indië.

INTERNATIONALE HULP AAN OORLOGSSLACHTOFFERS.

De regering der Verenigde Staten van Noord-Amerika heeft een plan opgemaakt tot stichting van een „Hulp-organisatie der Geallieerde Landen" tot steun aan oorlogsslachtoffers. Het plan is voorgelegd aan alle Geallieerde Landen. Groot-Brittannië, Rusland en China hebben er reeds hun goedkeuring aan gehecht. De regering der Verenigde Staten heeft het voornemen een internationale conferentie te Washington bijeen te roepen teneinde de organisatie tot stand te brengen. Van de zijde der Nederlandse regering is grote instemming met dit initiatief betuigd.

MEER AANDACHT VOOR NIEUW GUINEA.

De Nederlands Oostindische Commissie in Australië is weer voltallig nu Dr. J. E. van Hoogstraten uit Engeland is teruggekeerd en Dr. A. E. Smits uit de Verenigde Staten van Noord-Amerika.

Nu zal Dr. Ch. O. van der Plas binnenkort het nog vrije Nederlandse deel van Nieuw Guinea gaan bezoeken, het enige stuk Nederlands Indië, waar onze vlag nog waait en waar het Nederlandse bestuursapparaat functionneert als tevoren. Men zal nu aan Nieuw Guinea en zijn natuurlijke rijkdommen, die voor een groot deel nog ontgonnen zijn, grote aandacht ten dienste van de Geallieerde oorlogsinspanning gaan wijden.

BOEMERANG.

De inbeslag-neming der radio's in Nederland met de bedoeling der Nederlanders te verhinderen naar Geallieerde uitzendingen te luisteren, heeft ook de propaganda der N.S.B. uitermate gedwarsboomd. Max Blokzijl heeft zich daarover dezer dagen bitter beklaagd. Hij zeide te hopen, dat hij een andere weg zou kunnen vinden om „de harten der luisteraars te bereiken".

WEER EEN NIEUWE.

Een organisatie van afgevaardigden van acht tijdelijk bezette landen, waaronder Nederland, is te Londen in het leven geroepen: „L'Entente des parlementaires des pays occupé's". Doel: heropbouw na de overwinning.

STEEDS MEER ELLENDE.

De Nederlandse regering te Londen heeft zich per radio tot de bevolking van Nederland gericht om te waarschuwen, dat binnenkort een arrestatie van Nederlanders op grote schaal zal plaats hebben, zoals het Duitse nieuwsbureau heeft aangekondigd. Alle jongens van 19 jaar zullen worden opgepikt en naar Duitsland gezonden worden als arbeiders. De enige uitzonderingen vormen: mijnwerkers en studenten, die hiertoe speciaal verlof hebben ontvangen. Vermoedelijk zal een en ander morgen, Donderdag, beginnen met aankondigingen in de huizen en op straat.

Op 25 Juni zou „de jacht op ondergedokenen geopend worden".

De regering sprak de hoop uit, dat men deze Duitse bedoelingen zo veel mogelijk hinderpalen in de weg zou leggen. Ook de Nederlandse sluikpers heeft hiertegen een ernstige waarschuwing doen horen. Een door een geheime organisatie in Nederland verspreide, circulaire prijst „het schitterende resultaat van het gemeenschappelijke, verenigde front" tegen de recente pogingen tot arbeidsmobilisatie door de Duitsers."

Deze circulaire zegt, dat in het gehele land slechts vijftig mannen zich hiertoe vrijwillig hebben aangemeld.

Maar niettemin weet men, dat de woedende Duitsers nu tot andere middelen zullen overgaan. Daar waarschuwt de sluikpers om geen vergaderingen, voetbalwedstrijden, bioscopen, concerten, schouwburgen en dergelijke te bezoeken. „Bezoekt ook geen koffiehuizen en bedissussieer niets op straat, doet dit thuis".

De sluikpers doet een beroep op ambtenaren van de Burgerlijke Stand en van distributie-bureaux om den Duitsers het verkrijgen van gegevens te bemoeilijken.

Verder wordt opgewekt om een nieuwe requisitie van fietsen voor de Duitsers, om de mensen te verhinderen „uit fietsen te gaan", zoveel mogelijk te bemoeilijken. En om dit alles erg idyllisch te maken hebben de Duitsers besloten de Nederlandse slavenarbeiders in Duitsland in het vervolg... „gast-arbeiders" te noemen. Hetgeen uitdrukkelijk in de Völkische Beobachter wordt aangekondigd.

VERSCHIJNINGSVERBOD „ONZE GIDS" IN SURINAME.

Zoals men reeds weet, is de verdere verschijning van „Onze Gids", het orgaan van de Christelijke Onderwijzersvereniging „Broederschap" in Suriname door den Procureur-Generaal aldaar verboden. Het Statenlid van Suriname behandelde deze quaestie tijdens een rondvraag, **daar inmiddels ook enige redacteuren als onderwijzers geschorst zijn.** Het verschijningsverbod en de schorsing werden uitgevaardigd naar aanleiding van een ingezonden stuk, getiteld: „Dank u, Adolf!"

„Jong Suriname" van 11 Juni schrijft er over: „Wij betreuren het ten zeerste, dat de redactie van genoemd blad niet voldoende had ingezien, dat het bedoelde artikel voor opneming niet deugde. Wij kennen de Heren van de redactie (Oostburg, Cambridge, Cooleridge enz.) als onvervalse Oranjeklanten, zodat wij geloven, dat boos opzet bij het beslissen over de opneming bij hen zeker niet voorzat. Achteraf beschouwd zullen zij hun vergissing zeker betreuren."

BUITENLAND

OUD-VICE-PRESIDENT VAN VENEZUELA OVERLEDEN.

José Gil Fortoul, waarnemend President van Venezuela van 1913 tot 1914 onder het dictatorschap van Gomez, is op 83-jarige leeftijd overleden. Gil Fortoul werd beschouwd als een van Venezuela's grootste staatslieden, diplomaten, politici en schrijvers. Hij was gezant in Duitsland, Spanje, Zwitserland, Frankrijk en als gezant in Mexico in 1933—1934 had hij een groot aandeel in het doen hervatten van de betrekkingen tussen de twee landen. Hij was ook Voorzitter van het Nationale Congres, Minister van Openbare Opvoeding en lid van de Venezolaans-Colombiaanse grens-commissie.

Hij schreef 30 romans, verhalen en verhandelingen, waarvan het meest bekend is zijn „Constitutionele geschiedenis van Venezuela". Terwijl hij waarnemend President was, stond hij toe, dat vrouwen voor de eerste maal in publieke kantoren werkten, hetgeen een grote beroering teweegbracht.

De overledene laat een zoon Enrique na, die werkzaam is in het Ministerie van Buitenlandse Zaken, en een dochter Flor (Caracas, (AP) 15.6).

MARTINIQUE EN GUADELOUPE VRAAGTEKENS.

Den Gouvernementspersdienst wordt uit New York geseind:

Nu Frans Guyana veilig in de handen der Pro-Geallieerde Fransen is, en de duikboot-bedreiging in de Caraïbische Zee tot een minimum is gereduceerd, hetgeen ook blijkt uit de sterkverlaagde verzekeringspremies, worden Martinique en Guadeloupe als „vraagtekens" beschouwd. Hun militaire bedreiging wordt niet als zeer belangrijk beschouwd, doch zolang beide eilanden niet definitief in vriendschappelijke handen zijn, betekent dit toch een immobilisatie van kracht, die niet in evenredigheid is tot de werkelijke bedreiging. Zolang als de bevoorradingswegen naar beide eilanden open waren, bleef de mogelijkheid, dat vijandelijke aanvallers hen als basis zouden gebruiken.

Nu bestaat ook deze bedreiging vrijwel niet meer, omdat die eilanden sterk geblokkeerd zijn en zij niet meer in staat zijn zichzelven van voorraden te voorzien. Laat staan vreemden gasten. Niettemin wordt het probleem toch nog als zodanig gevoeld dit te verwaarlozen of de mogelijkheid van een of andere vijandelijke daad open laten.

De eilanden door een directe aanval te bezetten, zou kostbaar zijn, omdat het overwicht van verdediging tot aanval staat als 3 tot 1. De situatie laten, zoals zij is, betekent marinekracht bezig houden, die elders zo goed kan worden gebruikt. Zolang de Duitsers nog één duikboot hebben, moeten de Geallieerden voortgaan met patrouilleren van Suriname, Curaçao, Trinidad, Puerto Rico en andere punten. uit. De levens van Geallieerde soldaten vormen een zeer kostbare factor bij de overwegingen tot een uiteindelijke stap, evenals de levens van vele Fransen, die slechts node onder het régime van Admiraal Robert leven. Bovendien verhindert de goede-nabuur-politiek, dat de Verenigde Staten van Noord-Amerika op eigen gelegenheid optreden.

OPSTAND OP GUADELOUPE.

Pertinax, de welbekende Franse journalist, vertelt in de „New York Times", dat op 4 Juni jongstleden op Guadeloupe een opstand heeft plaats gehad tegen het régime van Admiraal Robert. De leiding berustte bij den President van de Conseil Général, een volbloed Creool, Valentino geheten. Zij namen het radio-station in bezit, doch verder kwamen zij niet. De Gouverneur van het eiland, Sorin, vroeg bijstand van het oefenschip „Jeanne d'Arc". De opstandelingen, die dachten, dat de bemanning op hun hand was, waren zo ontgoocheld door het eerste salvo, dat zij het hoofd in de schoot legden. Valentino ontvluchtte en houdt zich verborgen. Er is geen bloed gevloeid.

CHAPLIN GAAT WEER TROUWEN.

Charles Chaplin, de reeds enkele malen gescheiden filmkomiek, en Oona O'Neill, docher van den toneelschrijver Eugene O'Neill, hebben een trouwvergunning aangevraagd en verkregen (Santa Carabara, Californië, (AP) 16.6).

Buitenland.

BELANGRIJKE REDE VAN TURKSEN PREMIER.

Frank O'Brien seint uit Ankara in een vertraagd bericht van Dinsdag:

Premier Sukru Saracoglu verklaarde, dat Turkije, op de brug tussen Europa Azië, een geestdriftige aanhanger is van de Verenigde Landen in hun strijd om de veiligheid van de wereld. Krachtig toegejuicht door 800 leden op de sluitingsvergadering van de Nationale Volkspartij, Turkije's enige politieke partij, legde Saracoglu de nadruk op de schitterende betrekkingen tussen Turkije, Rusland, Groot Britannië en de Verenigde Staten. Volgens de Turken was het meest treffende element in zijn redevoering de openlijke verklaring van de Turkse vriendschap voor Sovjet-Rusland.

Zijn woorden ten opzichte van de Duitsers waren daarentegen iets meer dan beleefd. Herinnerd aan de vriendschap, welke door Sovjet Rusland getoond werd ten opzichte van Turkije gedurende de Turkse oorlog voor de onafhankelijkheid na Wereldoorlog I, verklaarde Saracoglu: „Zij hebben ons de hand toegereikt en wij hebben hun de onze toegereikt. Dit tezamen met de opeenvolgende verdragen, welke tussen de twee landen werden gesloten, heeft geholpen om de betrekkingen op een hechte basis te vestigen. Tot dit ogenblik hebben beide partijen zich oprecht gehouden aan deze verdragen, waarvan zij beide de rechtvaardigheid waarderen".

Waarnemers zeiden, dat de verklaring des te indrukwekkender was, omdat Rusland de laatste tijd niet genoemd was in de verklaringen van de Turkse leiders. Het schijnt dus, dat de pogingen van de Britse en Noordamerikaanse diplomaten ter verbetering der Russisch-Turkse berekkingen, die soms gespannen waren door problemen als gevolg van de oorlog, nog wel vrucht gedragen hebben. Met nadruk wees de Premier op de verklaring van 17 Maart, dat Groot Britannië en Turkije verbonden zijn door een alliantie in oorlog en in vrede.

„De twee landen zijn saamgebonden, niet voor een beperkte periode of voor enkele bepaalde quasties, doch voor lange jaren en in een groot domein". Zijn verklaringen ten aanzien van Duitsland waren hartelijk, doch gingen vergezeld van de opmerking, dat de kracht van het Turkse leger grotendeels verantwoordelijk was voor het behoud van Turkije's vrede. „Wij hebben een niet-aanvals- en vriendschapsverdrag met Duitsland getekend", zeide hij. „De gebeurtenissen hebben getoond, dat dit verdrag geboren is uit het oprecht verlangen van beide partijen, dat juist overeenstemt met haar noodzakelijke vereisten. Als zodanig levert het pact nog voordeel aan beide partijen" (Ankara, (AP) 16.6).

CRISIS GIRAUD-DE GAULLE DUURT VOORT.

De Franse crisis over de geschillen tussen Giraud en De Gaulle duurde voort, aangezien Giraud weigerde De Gaulle's verzoek te aanvaarden voor een bijeenkomst van het Comité voor de Nationale Bevrijding samen met de Franse Commissarissen. In een brief vroeg De Gaulle, dat het Comité om 17 uur bijeen kwame, doch goed ingelichte Franse kringen gaven kort daarna te kennen eraan te twijfelen, dat de critieke bijeenkomst vandaag of Donderdag gehouden zal worden (Algiers, (AP) 16.6).

BIJEENKOMST VAN FRANS COMITÉ VOOR NATIONALE BEVRIJDING.

Het volgende communiqué werd in Algiers uitgegeven:

„Het Franse Comité voor de Nationale Bevrijding is voor het eerst in een algemene vergadering bijeengekomen onder voorzitterschap van Giraud. De leden van het Comité kwamen tot overeenstemming over de methoden, die de juiste werkwijze van de verscheidene departementen zullen verzekeren en die verscheidene quaesties, welke thans hangende zijn en dringend een oplossing behoeven, tot een einde zullen brengen.

Van mening werd gewisseld over de vraagstukken betreffende de organisatie van de Franse strijdkrachten. De Commissaris voor Buitenlandse Zaken stelde het Comité in kennis van berichten, welke ontvangen zijn van verscheidene regeringen, betreffende de erkenning van het Franse Comité voor de Nationale Bevrijding. Het Comité besloot voort te gaan met het bestuderen van de mogelijke vorming ener Raad van Advies, welke voorzien is in de correspondentie tussen De Gaulle en Giraud. Deze correspondentie vormt ook de basis voor de vorming van het Franse Comité voor de Nationale Bevrijding. Alle leden van het Comité waren aanwezig behalve de Heer Henri Bonnet, wiens aankomst uit de Verenigde Staten verwacht wordt" (Algiers, (AP) 17.6).

MEVROUW TSJANG KAI SJEK VOOR HET CANADESE PARLEMENT.

Mevrouw Tsjang Kai Sjek waarschuwde het Canadese Parlement, dat Japan steeds meer zijn positie consolideert „als een boosaardige bedreiging voor de wereld". De echtgenote van den Chinesen Generalissimo zeide, dat Japan door het onbetwiste bezit van de veroverde gebieden nieuwe voorraden ophoopt voor een voortdurende agressie-oorlog.

De leden van het Senaat en het Lagerhuis kwamen bijeen in een zeldzame vergadering om de rede te aanhoren. Mevrouw Tsjang Kai Sjek deelde nog mede: „In het afgelopen jaar heeft Japan veroverd en weggevoerd in ronde cijfers: honderd millioen ton aan grondstoffen voor gebruik door zijn strijdkrachten" (Ottawa, (AP) 16.6).

ERNSTIGE KLAP VOOR DE NAZIE-DUIKBOTEN.

Een betrouwbare zegsman zeide, dat de Noordamerikaanse bommenwerpers in hun laatste aanval op Bordeaux een „groot percentage" van de nazie-duikboten, die jacht maken op de Geallieerde scheepvaart op de Atlantische Oceaan, tot werkloosheid hebben gedoemd.

De zegsman zeide, dat de bommen de betonnen en stalen afsluitingen van de duikbotenkooien hebben verwrongen, zodat vele duikboten, die werden klaar gemaakt voor aanvallen op de Geallieerde scheepvaart, voor onbepaalde tijd werden gevangen gezet. „Hele reeksen van kooien" zouden zijn aangetast en een aantal duikboten is beschadigd of vernield. Voorts werd gezegd, dat 200 gebouwen in het havengebied van Bordeaux werden stuk geslagen en dat 200 personen werden gedood (Stockholm, (AP) 16.6).

GEALLIEERDE CONFERENTIE IN WASHINGTON?

Hugh Dalton, Voorzitter van de Britse Handelsraad, deelde mede, dat waarschijnlijk de volgende maand een conferentie te Washington gehouden zal worden tussen vertegenwoordigers van de Geallieerde mogendheden met het doel de internationale organisatie om na de oorlog in Europa hulp te bieden, te perfectioneren.

Bij een toespraak voor een bijeenkomst van de Labour Partij zeide hij, dat plannen zullen worden gemaakt „voor het coördineren van het kopen en gebruiken van schepen, teneinde een billijke distributie van de beschikbare voorraden voedsel, klederen, medicijnen en machinerieën te bewerkstelligen" (Londen, (AP) 16.6).

DUITSE BEWERINGEN OMTRENT VREDESONDERHANDELINGEN MET RUSLAND.

Het pro-nazie Zweedse nieuwsblad „Allehanda" deelde mede, dat hoge Duitse officieren en Russische vertegenwoordigers, misschien hooggeplaatste diplomaten, onlangs zijn bijeengekomen in een pension „ergens in Zweden" om vredesonderhandelingen te voeren. De conferentie zou echter mislukt zijn.

Er is geen bevestiging van het bericht uit enige bron en bekwame waarnemers beschouwden het verhaal als een Duitse propaganda-zet in een poging de eenheid tussen de Verenigde Landen te breken. Reeds vroeger zijn er ongegronde geruchten geweest van Russisch-Duitse „vredesonderhandelingen".

„Allehanda" zeide, dat de conferentie mislukte, toen de Duitsers de Oekraïne opeisten voor voedsel. De Duitsers zouden ook de Baltische landen geëist hebben en geheel Polen. Het blad gaf niet te kennen of de nazies den Russen iets anders zouden hebben aangeboden dan om zich terug te trekken uit het Westen van Rusland.

„Allehanda" zeide, dat Mevrouw Alexandra Kollontay, de Russische Ambassadrice in Zweden, mogelijk aan de onderhandelingen heeft deel genomen. Zij ontkende echter energiek, dat dergelijke besprekingen hebben plaats gevonden. Zij beschreef het bericht als „onbeschaamd en belachelijk". „Het gehele verhaal is slechts Duitse propaganda. Het is thans onmogelijk om vredesonderhandelingen met Duitsland te voeren" (Stockholm, (AP) 16.6).

DE GEVECHTEN IN RUSLAND.

De Russen deelden mede, dat enkele botsingen plaats vonden tussen verkenningstroepen aan het Smolensk-front, waardoor een nieuwe beroering in deze sector werd te kennen gegeven. Men zeide, dat Russische verkenners door de vijandelijke defensies voor Smolensk heenbraken. Enkele dozijnen Duitsers werden gedood en een zekere hoeveelheid materiaal werd genomen, waarna de Russen naar hun eigen linies terugsnelden. In een andere sector van hetzelfde front werd een Duitse troep verkenners teruggeslagen met kanonvuur. De Duitsers lieten de lijken van 40 man liggen voor het Russische prikkeldraad (Londen, (AP) 17.6)

AANVALLEN VAN DE NACHT.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „In de afgelopen nacht vielen vliegtuigen van het Bommenwerpers-commando doelen te Keulen en elders in het Rijnland aan. Gevechtsvliegtuigen op aanvallende patrouille-vluchten vielen vervoermiddelen en andere doelen in Nederland en België aan. 14 Bommenwerpers en 1 gevechtsvliegtuig worden vermist" (Londen, (AP) 17.6).

NIEUWE AANVALLEN OP EUROPA.

De gehele dag door zette de Royal Airforce het offensief tegen den vijand voort. Heen en weer vlogen de vliegtuigen over het Kanaal. Officieel werd medegedeeld, dat 6 vijandelijke gevechtsvliegtuigen in deze verrichtingen vernield werden. De Raf verloor vanmorgen 1 gevechtsvliegtuig in luchtgevechten (Londen, (AP) 17.6).

9 LOCOMOTIEVEN IN FRANKRIJK BESCHADIGD.

Het Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat 9 locomotieven, welke Hitler zo hard nodig heeft, gisteren door 2 Typhoons" in vijandelijk gebied beschadigd werden. Alle bevonden zich in de omgeving van Douai en Bethuns in Noord-Frankrijk. Een van de vliegers beschadigde 5 locomotieven. De andere nam 4 voor zijn rekening, niettegenstaande de grotere bescherming van afweergeschut, waarmede de treinen thans beschermd worden. Bij de ontsnapping sloegen de „Typhoons" 4 FW190's af (Londen, (AP) 17.6).

UIT GIBRALTAR VERTROKKEN.

30 Koopvaardijschepen, die Dinsdag te Gibraltar arriveerden van de Middellandse Zee, vertrokken Woensdag in de richting van de Atlantische Oceaan. Er zijn nog maar enkele vrachtschepen in de gewoonlijk drukke haven overgebleven. Het vliegdekschip „Formidable", het slagschip „George V", 12 Engelse en 1 Nederlandse torpedojagers zijn ook in de haven (La Linea, (AP) 16.6).

„NAAR FRANKRIJK VIA ALGIERS".

Generaal Georges Catroux, Gouverneur-Generaal van Algerië, zeide tot de Hoge Raad van Algerië, dat „wij via Algerië met onze Geallieerden naar Frankrijk zullen terugkeren". Het was de eerste maal binnen drie jaar, dat de Raad bijeenkwam (Algiers, (AP) 16.6).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„Gisteren was de luchtactiviteit beperkt tot patrouilleringen en verkenningen. Geen onzer vliegtuigen wordt vermist van deze verrichtingen. Verdere berichten laten zien, dat nog 5 vijandelijke vliegtuigen op 15 Juni werden neergeschoten" (Geallieerd hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 17.6).

JAPANS BESCHAVINGSWERK.

Typisch voorbeeld van Japanse menaliteit.

Van benieuwde zijde vernemen wij, dat de Japanners de prachtige verzameling macro- en microscopische praeparaten, skeletten en embryonen van het Union Medical College te Peiping grondig hebben vernield. Zoals bekend is dit het college, waaraan ook Professor Snapper doceerde. Jaren is er gewerkt om deze vermaarde collectie aan te leggen. Vooral embryonen zijn ontzettend moeilijk te krijgen.

Als typisch voorbeeld van de Japanse mentaliteit zij hier nog bij vermeld, dat het College sedert de Japanse bezetting van de stad in 1937 steeds gewoon doorwerkte. Pas toen de Verenigde Staten en Nederlands Oost-Indië in oorlog gingen vierden zij hun vernielzucht bot.

Sprekender illustratie van de Japanse cultuurbrengers is wel niet mogelijk. Zij hebben de collectie niet geroofd, maar alles gewoon kort en klein geslagen.

DE HEER EN MEVROUW
ISMAEL PIETERSZ-LIENDO
geven met groote blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon
Arthur Anthony
Sanatorium het Groene Kruis
13 Juni '43
1854

Curaçao.

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	13533
2e prijs	1322
3e prijs	6699
4e prijs	14759

LUITENANT-GENERAAL BRETT BIJ DEN GOUVERNEUR.

Dezer dagen heeft Luitenant-Generaal S. E. Brett met Schout-bij-Nacht E. T. Chandler, Kolonel Rattan en enige andere Noordamerikaanse officieren een bezoek bij Zijne Excellentie den Gouverneur gebracht. Daarna is hij weer naar zijn standplaats vertrokken.

ONZE TAAL.

De Amigoe is geen taalkundig blad en ook al streven zijn redacteuren naar taalzuiverheid en juist gebruik van woorden, vaak gaan zij daarin feil. Helaas bestaat er hier geen taal-chavirarius, die de fouten uit de bladen vist. Zo iets zou gezien de Curaçaose toestanden, hier niet eens kunnen bestaan, want terstond zou het persoonlijk opgevat worden en de schrijver zou zijn leven niet meer zeker zijn.

Er zou echter veel te doen zijn. „La Prensa Deportiva" is een blad, dat vele verbasterde bloemen in zijn taaltuin heeft: „non-chalence", „tipifieerde", „daadwerkelijk", „vanaf", „sportpiroscoop" (?? misschien een vuurkijker?), „incassu", „W.stad" en het op Curaçao veel gebruikte „Hr." hetwelk ten eerste geen geijkte afkorting is en als dit zo ware een germanisme zou zijn, omdat goed Nederlands een lidwoord er bij vergt. „Bloedneus" was nog een delicatesse, die de Beurs eergisteren aanbood.

En zoals bekend, heeft het A.N.V. het begin van zijn „jaarvergadering", die eerst vanavond gehouden zou worden, verschoven naar overmorgen, Vrijdagavond, zodat het eind juist op Zondag 18 Juni 1944 zal vallen, hetgeen prettiger is voor de deelnemers omdat ze dan wat uit kunnen rusten.

BEAUJON SECRETARIS VAN DE KAMER VAN KOOPHANDEL.

Met ingang van 1 Juli is benoemd tot secretaris van de Kamer van Koophandel de Heer Th. A. C. Beaujon, een zoon van Notaris Beaujon. Tot dusver was de Heer Beaujon werkzaam bij de firma Maduro & Sons.

Zoals men weet, volgt de Heer Beaujon den Heer Ph. J. Evertsz op, die is overgegaan naar de In.-Cu.

VERENIGINGSNIEUWS.

Katholieke Sport Centrale: Op de vergadering van de Athletiek Commissie gehouden op het Centro Social Catolico werd de wedstrijdkalender voor het komende half jaar opgesteld entevens besloten tot de oprichting van de wandelafdeling.

IN JULI TELEFONEREN WIJ MET NEW YORK.

De Gouvernementspersdienst deelt mede:

Dinsdagmorgen is naar New York teruggekeerd Ingenieur G. F. van Dissel, oud-hoofdingenieur der Nederlandse Indische P.T.T.-dienst, welke op verzoek van Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao, hierheen was gekomen, teneinde de radio-telefonische verbinding Curaçao—New York en Aruba—Curaçao voor te bereiden.

Deze voorbereidingen bestonden hoofdzakelijk in het gereedmaken van de bestaande installaties voor deze verbindingen. Het bleek al spoedig, dat enige ingrijpende veranderingen noodzakelijk waren, een nieuw ontvangstation met speciale naar New York gerichte antenne werd opgericht naast een nieuwe tijdelijke zend-antenne eveneens naar New York gericht zomede een speciale spreekcel.

Beide antennes zijn van tijdelijke aard, doch leverden onmiddellijk na in gebruik stelling, gunstige resultaten op. Zij zullen vervangen worden door permanente constructies, waarmede reeds een aanvang is gemaakt. Na aankomst van de ontbrekende zendlampen, welke per vliegtuig werden toegezonden kon ook de nieuwe, speciaal voor dit verkeer bestemde, zender in bedrijf gesteld worden, en kon met de definitieve proeven een aanvang worden gemaakt.

Uit deze bleek al spoedig, dat de overdrachtscondities niet altijd gunstig waren en dat dus niet met de eenvoudige reeds bestaande middelen kon worden volstaan. Een goed-gerichte zender ontvang-antenne en een spreekcel bleken noodzakelijk. Na enige weken proefnemingen werd een goede commercieel-bruikbare verbinding verkregen, hetgeen het mogelijk maakt de verbinding officieel voor het publiek, te openen in de eerste helft van de maand Juli op een nog nader vast te stellen datum. Voorlopig zal nog moeten gesproken worden van een spreekcel uit, welke ingericht is in het Raadhuis.

Na aankomst en opstelling der speciale operatuur voor spreken over het bestaande telefoonnet, zal deze spreekcel eventueel kunnen vervallen. De tarieven zullen $ 12 bedragen voor gesprekken van 3 minuten gedurende de weekdagen, $ 9 voor Zondagen. Gedacht is aan een ochtend- en middagspreekperiode, die nog uitgebreid kan worden met een avondperiode.

Bizondere waardering sprak Ingenieur Van Dissel uit over het personeel van de Radiodienst, aan het hoofd waarvan staat Ingenieur Carel A. Willemse, welke hem met zeer veel toewijding hebben bijgestaan, meer speciaal mag hier genoemd worden de Heer Ronald C. Bos Verschuur, Chef van het zendstation Groot Kwartier. Tijdens zijn verblijf werden nog verschillende andere aangelegenheden besproken o.a. de nieuwe technische inrichting der vliegvelden op Curaçao en Aruba, de uitbreiding en verbetering der telefoonnetten en de verbetering der radiotelegrafische installaties.

Tenslotte hebben verdere besprekingen geleid tot het oprichten van een cursus voor radiotelegrafisten seiners en radiomonteurs, reeds geruime tijd voorbereid door het Hoofd van de Landsradio- en Telefoondienst, welke begin Juli zal worden geopend.

Deze krant is gedeeltelijk ongecorrigeerd.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Het Britse Ministerie van Luchtvaart maakte bekend, dat Hurricanes en Typhoons van de Raf 3 schepen uit een vijandelijk convooi nabij de Nederlandse kust beschadigden. Een van deze schepen is waarschijnlijk tot zinken gekomen. De vliegtuigen leden geen verlies. Alle schepen werden rokende achtergelaten, tengevolge van bomtreffers en kanonschoten.

— **Londen:** Het Britse agentschap meldde uit Algiers, dat Duitsland aan Turkije gevraagd heeft zijn Consul in Mytilene, de hoofdstad van het Helleense eiland Mytilene, terug te roepen. Mytilene ligt in de Aegeïsche Zee, vlak bij de Turkse kust. De Turkse Consul in Thessaloniki zou reeds teruggeroepen zijn. Dit bericht is zonder bevestiging van andere zijde.

— **Londen:** Volgens Radio-Parijs heeft een zegsman in Berlijn gezegd: „Een Russisch zomer-offensief zal binnen enkele weken beginnen. Berlijnse kringen verwachten, dat het offensief zal beginnen aan het Centrale front, waar de Sovjets grote strijdkrachten ophopen. Voortdurende plaatselijke Russische aanvallen in de Orel-sector wijzen ook op het feit, dat de Russen van plan zijn het Centrale front te gebruiken als uitgangspunt voor hun offensief".

— **Folkestone:** Een grote strijdmacht van vliegtuigen kon men 's namiddags over de Straat van Dover horen trekken in de richting van Calais (Noord Frankrijk). De vliegtuigen vlogen op grote hoogte.

— **Madrid:** Een nieuw „leger" van 3000 man, waartoe de Duitsers vergunning gaven, zal de enige wettige strijdmacht zijn waarover de Vichy-Regering zal beschikken. Het leger zal onder de persoonlijke orders van Pierre Laval staan.

— **Londen:** Volgens de radio van Rome heeft Mussolini nog 6 leden van de fascistische nationale raad verwijderd.

— **Cairo:** Het Geallieerde communiqué in het Midden-Oosten meldt, dat lange afsands gevechtsvliegtuigen van de Raf nog 3 vijandelijke zeilschepen tot zinken hebben gebracht in de haven van een eiland in de Aegeïsche Zee.

— **Lissabon:** Maria Gomes Monteiro, de 32-jarige echtgenote van Antonio Vieira van het dorp Felgueiras nabij Braga, is bevallen van een vierling — allemaal jongens. Het echtpaar had reeds 4 kinderen, waarvan 2 jongens

— **Londen:** Volgens Radio-Algiers is Vice Admiraal William Glassford in Dakar aangekomen om er de post te aanvaarden als President Roosevelts persoonlijke vertegenwoordiger.

De Moordzaak Wederfoort.

Doodstraf geëist.

Gisterenmorgen werd voor het Gerecht in Eerste Aanleg alhier behandeld de strafzaak tegen Manuel Wederfoort wegens het vermoorden van de vrouw Emilia Martha Matilda en het verwonden van het meisje Melanie Nicaela na ontsnapping uit de strafgevangenis.

Als getuigen werden gehoord Melanie Nicaela en andere personen, die kort na de moord ter plaatse aanwezig waren; voorts nog de getuigen-deskundigen de doctoren De Regt, Pot en De Goei en de Politie-fotograaf Jan Linker.

Ook in deze nieuwe zaak tegen Wederfoort trad als Rechter op: Dr. Adolphe W. J. M. Desertine; Griffier was de Heer Humberto („Toi") Maduro.

Als hoogtepunt van de zitting, die van 9 tot 14 uur duurde, werd tegen Wederfoort de doodstraf geëist door den Griffier van Justitie, den Heer Willem Frederik Meinhard Lampe.

In zijn pleitrede, als antwoord op de eis van den Officier van Justitie, ontkende de verdediger, Mr. Oreste Burghardt, dat voorbedachte rade bij het plegen van de moord aanwezig was, weshalve geen doodstraf geëist kan worden.

Requisitoir van den Heer Lampe.

Als volgt luidt het requisitoir, dat door Griffier van Justitie, den Heer Lampe, uitgesproken werd:

Mijnheer de Rechter:

In October van het vorige jaar stond deze beklaagde voor U terecht, beschuldigd van het misdrijf van „moord" gepleegd op zekere Maria Auxiliadora Castillo. Deze griezelige en geruchtmakende moordzaak, welke toen de gemoederen van het Curaçaose publiek diep geschokt had, ligt nog helder in ons aller geheugen. Thans, nauwelijks 7 maanden daarna, — voordat de onaangename herinneringen aan deze tragedie van onze gedachten zijn uitgewist —, staat dezelfde persoon voor U terecht, wederom verdacht van een der zwaarste misdrijven omschreven in het Curaçaos Strafwetboek.

Overtrof het eerste misdrijf het laatste door zijn wreedheid van uitvoering, deze laatste gruweldaad kenmerkte zich door haar koelbloedigheid. In 7 maanden tijds heeft deze 22-jarige misdadiger tweemaal het vreselijkste aller misdrijven op zijn geweten geladen, terwijl hij enige tijd tevoren een aanslag gepleegd had op het leven van niemand minder dan zijn eigen moeder.

Deze jeugdige booswicht heeft in het Curaçaose Staatsdeel, op criminologisch gebied, elk record geslagen. Behalve het geval van den beruchten „Pedro Rebeca", die in het jaar 1901 wegens het plegen van een vierdubbelen moord, door het Hof van Justitie tot de doodstraf werd veroordeeld, welke straf later door den Gouverneur bij wege van gratie, werd veranderd in tijdelijke gevangenisstraf van 20 jaren — levenslange gevangenisstraf bestond toen niet in Curaçao — worden alle andere tot dusverre in dit staatsdeel gepleegde misdrijven, door deze boosaardige schanddaad in de schaduw gesteld.

De juridische aspecten dezer zaak zijn m.i. èn duidelijk èn eenvoudig. De volledige bekentenis van schuld van den dader wordt ditmaal bevestigd door de verklaring, zij het dan ook onbeëedigd, van ten minste een ooggetuige, namelijk de getuige Melanie Nicaela. Wanneer wij den beklaagde zouden volgen op de voetsporen van zijn eigen verklaring, dan krijgen wij het navolgende beeld van het gebeurde:

In de vroege morgen van Maandag, 29 Maart 1943, zag beklaagde de kans schoon om uit de gevangenis te ontvluchten. Op Dinsdagmorgen, 30 Maart 1943, zou zijn strafzaak — zaak Castillo — in hoger beroep dienen voor het Hof van Justitie. Het wederom moeten verschijnen voor het publiek om opnieuw aan een rigoreus verhoor te worden onderworpen, was een soort nachtmerrie voor den delinquent. Dit is dan ook het motief geweest, waarom beklaagde Wedervoort uit de gevangenis is ontsnapt.

Na een dag en een nacht ergens in de bossen te hebben gezworven, kwam hij in de morgen van Dinsdag, 30 Maart 1943, in de buurt van de plaats bekend als „Cas Corá" gelegen in het tweede district. Daar zag hij een oude vrouw en een jong meisje bezig hout te sprokkelen. Deze waren het slachtoffer Emilia Martha Mathilda en haar kleindochter de getuige Nicaela.

Al heel spoedig bevond de beklaagde zich in een gesprek gewikkeld met de 61-jarige oude vrouw. De beklaagde, met zijn onrein geweten steeds onheil voorspellend, bewapende zich reeds tevoren met een zwaar ijzeren voorwerp — hier overgelegd als corpus delicti — hetwelk hij ergens in de buurt van de plaats des misdrijfs had gevonden en opgeraapt. Zo'n voorwerp kon nog altijd te pas komen, dacht beklaagde bij zichzelf. Het was de eerste kennismaking tussen beklaagde en die twee personen. Nooit tevoren hadden zij elkander gezien. De oude vrouw zou beklaagde in de loop van een kort gesprek gevraagd hebben wie hij was, waarop beklaagde zou geantwoord hebben, dat hij een ontvluchte gevangene was. Meer gebeurde er niet en de gevoerde gesprekken, hoewel kort, waren ongetwijfeld van vriendschappelijke aard.

Na de oude vrouw behulpzaam te zijn geweest bij het zetten van een bos sprokkelhout op haar hoofd, liep het drietallig gezelschap door in de navolgende volgorde: het meisje, getuige Nicaela vooraan, daarna de grootmoeder en vlak achter haar, de beklaagde. Terwijl men zich langzaam voortbewoog, waarschijnlijk om zich huiswaarts te begeven, ging beklaagde piekeren over de hem opgevallen zwijgzaamheid van de oude vrouw, wier gelaat, volgens beklaagde's eigen zeggen, een ongunstige indruk op hem had gemaakt.

Hij dacht bij zichzelf, dat deze vrouw zijn nieuwe schuilplaats misschien aan de Politie zou kunnen denunciëren. En al lopende rijpte bij hem het voornemen om zowel de grootmoeder als haar kleindochter van het leven te beroven, opdat zodoende een denunciatie dan onmogelijk zou worden gemaakt.

Zie hier in korte trekken het motief, waarom twee mensenlevens zouden moeten worden opgeofferd!

Na kort daarop het plan te hebben opgevat en het besluit te hebben genomen om grootmoeder en kleindochter te doden, verdiepte de beklaagde zich in gedachten over de wijze, waarop dit boze plan zou moeten worden uitgevoerd. Het ijzeren voorwerp, dat hij nog steeds bij zich had, zou nu goede diensten kunnen bewijzen! Maar de bos sprokkelhout op het hoofd der grootmoeder stond hem in de weg en zou de eerste slag misschien niet direct zijn doel treffen, aldus de berekening van den beklaagde.

En terwijl de arme oude ziel daar rustig en vredig voortschreed, waarschijnlijk in gedachten verdiept over huishoudelijke aangelegenheden, kon zij weinig vermoeden, dat haar lot binnen enkele seconden beslist zou zijn.

Na gedurende enige ogenblikken gewikt en gewogen te hebben, besloot de moordenaar eens eindelijk zijn slag te slaan. En toen hij dit deed, had men langzaam lopend een afstand van ongeveer 70 meters afgelegd. Reeds bij de eerste slag viel het slachtoffer bewusteloos neer, waarop beklaagde haar nog twee mortale slagen toebracht op het hoofd. Het meisje, de getuige Nicaela dit ziende, begon te schreeuwen van angst, daar zij wel begreep, wat ook haar te wachten stond. Het mens-dier wilde namelijk ook deze tweede prooi neervellen en slingerde met kracht, hetzelfde dodelijke wapen, dat hij zo pas gebruikt had, naar het hoofd van genoemd meisje toe, met de bedoeling haar dodelijk te treffen. Het projectiel trof het kind tegen het hoofd en verwondde haar daar, gelukkig niet ernstig. In doodsangst rende het kind weg in de richting van een bewoonde streek, achtervolgd door den meedogenlozen moordenaar, doch haar kwieke benen stelde haar weldra buiten het bereik van den woesteling, die uit vrees om gezien te worden, de achtervolging staakte. Hij keerde nog even terug om zich te vergewissen of de oude grootmoeder voor goed ter ziele was en verwijderde zich daarna van zijn bloedig operatie-toneel.

Dit, Mijnheer de Rechter, is in het kort weergegeven de feiten, zoals zij zich op de bewuste Dinsdagmorgen, 30 Maart 1943, hebben voorgedaan.

En nu moet ik hier herhalen wat ik bij het houden van mijn requisitoir in de vorige moordzaak contra dezen beklaagde gezegd heb, namelijk: dat al zou de beklaagde nu ontkend hebben, het opzet gehad te hebben om te doden, de gevolgen van diens handelingen zijn zo welsprekend, dat geen rechter aan de werkelijke bedoeling des daders zou kunnen twijfelen. Een blik op de overgelegde photographieën en men vergewisse zich van de multipele schedelbreuken aan de gevolgen waarvan het slachtoffer enkele uren na de aanslag is bezweken. De kracht waarmede geslagen is, die des daders opzet weerspiegelt kan aan deze gemoedsmeter nauwkeurig worden afgelezen. Het wapen door beklaagde gebruikt, spreekt zeker ook niet een minder duidelijke taal ten aanzien van het opzet om te doden. Doch voor het juridische bewijs beschikken wij, boven en behalve deze alleszeggende aanwijzingen, bovendien nog over de volledige bekentenis van schuld van den beklaagde tot in de kleinste détails geverifieerd gedurende de door den Rechter-Commissaris gehouden descente op de 5e April 1943.

Is het opzet om te doden aangenomen, thans rijst de vraag: kan er twijfel bestaan ten aanzien van beklaagde's voorbedachte raad, nu gebleken is, dat hij in koelen bloede gehandeld heeft? Waar is hier gebleken van enige aannemelijke gemoedsbeweging veroorzaakt door excusabele gronden? De beklaagde kan hier niet gehandeld hebben door de drang van een gemoedsopwelling, waarvoor immers de mens zo vatbaar is. Er was in casu niets hoegenaamd gebeurd om helderheid zowel van denken als van overzien te belemmeren, te storen of te hinderen.

Uit alles blijkt juist het tegendeel, namelijk dat beklaagde berekend te werk is gegaan, dat hij pas na rijp beraad en kalm overleg zijn gedachten in daden omzette. Er was geen gramschap, geen vijandschap, geen belediging, geen twist, geen mishandeling, kortom geen der factoren, die als regel als motief worden aangewend om te bewijzen, dat een verdachte niet in kalm overleg kon hebben gehandeld.

De tijd tussen het nemen van het besluit en het uitvoeren daarvan, moge inderdaad kort geweest zijn, dit neemt echter niet weg, dat beklaagde de gevolgen van zijn daden in die korte tijd heeft kunnen overzien en ook heeft overzien. En als wij dit aannemen, dan zijn wij volkomen gedekt door de geldende Jurisprudentie van de Hoge Raad, die de duur van het tijdstip tussen besluit en uitvoering niet in aanmerking doet komen.

Wij kunnen niet aannemen, dat deze beklaagde slechts om het simpele feit, dat het onvriendelijk gelaat van zijn slachtoffer hem niet aanstond, in woede kon zijn ontstoken en wel in die mate, dat hij niet in staat geacht kon worden tot „bedaard nadenken".

Dit is te enenmale onaannemelijk. De beklaagde maakt bovendien niet de indruk van een zenuwachtig mens, dus van iemand, die van natuur opgewonden of licht geraakt is. Van iemand, die na het vermoorden van een vriendin broodjes kon opeten en die daarna kon slapen als een roos, kan zeker niet gezegd worden, dat hij aan de zenuwen lijdt. Uit al hetgeen bij het onderzoek van deze zaak gebleken is, ben ik dan ook van oordeel, dat het volledige juridische bewijs geleverd is van de feiten den beklaagde bij dagvaarding sub 1o. en sub 2o. ten laste gelegd, zowel als diens schuld daaraan, namelijk het misdrijf van „moord" en het misdrijf van „poging tot moord".

En welke straf dient nu dezen beklaagde te worden toegemeten?

Het zal UEdelGrootAchtbare's aandacht zeker niet ontgaan zijn, dat op dezelfde dag, waarop beklaagde's vorige strafzaak voor het Hof van Justitie in appèl zou dienen, deze, blijkbaar handelende met uitdagende verachting voor de straf, welke de Justitie hem zou opleggen, dat vreselijke misdrijf heeft gepleegd. Deze koude en onverschillige houding, die het Lombrozotype signaleert, zegt ons boekdelen omtrent de mentaliteit en de inborst van dezen geboren crimineel. Nauwelijks had hij zich zijn vrijheid weten te verschaffen, of hij liet zich weer in zijn waar moordenaarsgedaante zien. En terwijl wij allen ervan overtuigd zijn, aan de hand van 's mans criminele loopbaan, dat hij onverbeterlijk is, vraag ik mij af of het verantwoord is om de Curaçaose samenleving bloot gesteld te laten aan een herhaling van wat in een betrekkelijk kort tijdsbestek driemaal achter elkaar is gebeurd. Als de beklaagde niet geschroomd had om zelfs de vrouw, die aan hem het leven schonk, namelijk zijn moeder, te sparen, hoe zou nu zijn houding zijn tegenover anderen, met wie hij generlei verband heeft?

Wij hebben al gezien hoeveel waarde beklaagde hecht aan mensenlevens — dit staat voor hem gelijk met het leven van een insect. Hij doodt iemand sans scrupules en even koud alsof hij een mier of een kakkerlak onder de voeten trapt. Zon' gevaarlijk individu moet m.i. voor altijd onschadelijk worden gemaakt.

Op het eerste gezicht zou het lijken alsof een vrijheidsstraf voor het leven voldoende waarborg zou bieden voor de veiligheid van onze gemeenschap. Maar men vergete niet, dat het hier betreft een jonge, naar uiterlijke schijn gezonde knaap, die volgens menselijke berekening nog tientallen van jaren voor de boeg heeft. Het idee van voor altijd van zijn persoonlijke vrijheid beroofd te zijn, zal bij den beklaagde zijn criminele aanleg niet in gunstige zin veranderen. Ik vrees, dat eerder zijn gedepraveerde mentaliteit zich in nog slechtere zin zal gaan ontwikkelen. Hij zal voortdurend er op uit zijn om zich de weg te banen naar zijn persoonlijke vrijheid. Het zal hem in de eerste jaren misschien niet lukken, maar naar gelang de jaren voorbijslijten, zal ook de waakzaamheid en de tucht, waaraan hij onderworpen is, gaan verslappen.

Personeelsverwisseling zal plaats vinden over de gehele linie van ons staatsorgaan en oude gebeurtenissen raken in vergetelheid. En wij weten hoe het gaat. En eens zal de tijd komen, waarop hij geduldig heeft gewacht! En wie durft voorspellen wat dan hiervan de gevolgen zal zijn? Wij weten wat voor vlees of wij in de kuip hebben en wij realiseren nu de grote gevaren, waaraan onze samenleving is blootgesteld. Is het onder de huidige omstandigheden geen plicht van de justitie om de man, van wie bewezen is, dat hij eens anders leven zo onbeduidend en zo luttel acht; iemand, die niet voor verbetering vatbaar is, de hoogste straf omschreven in ons Strafwetboek op te leggen? Deze straf is de doodstraf.

Het woord „doodstraf" klinkt hard en wreed in de oren van hen, die tegenstanders zijn van de capitale straf, doch hoe men er ook over moge denken, er zijn momenten, waarop de belangen van een staatsgemeenschap boven persoonlijke en subjectieve gevoelens moeten worden gesteld. En ik meen dat een dergelijk belang hier aanwezig is. In dit oordeel sta ik niet alleen. Ik ben ervan overtuigd, naar al hetgeen ik gehoord heb, dat de overgrote meerderheid van het Curaçaose volk het eens is met deze straf in dit biezonder geval, en hier geldt zeker het gezegde „Vox populi, vox Dei".

En wanneer men het mij zou tegenwerpen, wat voor waarde de volksovertuiging heeft in de toepassing van de doodstraf, dan zou ik de woorden van den Minister van Justitie Modderman, die in 1879 bij de debatten in de 2e Kamer over de wederinvoering van de doodstraf in Nederland het standpunt van de Regering verdedigde tot de mijne willen maken. „De volksovertuiging kan nooit een criterium zijn tussen recht en onrecht, want het recht is iets objectiefs, richtsnoer voor onzen wil, toetssteen voor onze verlangens, terwijl daarentegen de volksovertuiging altijd is en blijft iets subjectiefs. Doch niettemin behoort niet alleen de wetgever maar reeds de wetenschap haar een adviserende stem toe te kennen." En in deze aanvaard ik de adviserende stem des Curaçaosen Volks!

Het is niet mijn bedoeling een pleidooi te houden voor het pro of contra van de toepassing van de doodstraf. De Wetgever heeft in het Curaçaose Strafwetboek deze straf opgenomen en de rechter zal haar naar zijn innerlijke overtuiging al dan niet toepassen. Doch als men de geschiedenis van de toepassing van de Curaçaose strafwet zou nagaan, zou men niet kunnen zeggen, dat ooit lichtvaardiglijk met deze straf is omgesprongen. In vrijwel de meeste gevallen van werd vrijwel de meeste gevallen van moord volstaan met een vrijheidsstraf voor het leven. In het onderhavige geval is het mijn overtuiging dat een vrijheidsstraf geen voldoende garantie biedt aan de veiligheid van onze gemeenschap. Ik neig daarom naar de toepassing van de doodstraf tegen dezen beklaagde.

Resumerende acht ik het wettig en overtuigend bewijs geleverd van de feiten zoals die in de dagvaarding zijn omschreven zowel beklaagde's schuld daaraan op grond van zijn volledige bekentenis, de onbeëdigde verklaring van de ooggetuige Nicaela, en de overvloed van aanwijzingen voortvloeiende zowel uit bescheiden als uit de bij het onderzoek gehoorde getuigen en getuige-deskundigen, welke feiten zijn strafbaar gesteld bij artikel 302 en 302 juncto artikel 47 van het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao.

En tenslotte verzoek ik U Edelachtbare den beklaagde te veroordelen tot de straffe des doods.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Do., 17 Juni uur tel. 353.
Telegram Afdeling: tel. 307; na 23 uur tel. 353.
Shipping & Supplies: Polvliet, tel. 455, Hotel kamer 61.
Scheepvaart Afdeling: Pruis, tel. 299, Emmastad 14.
Dok-afdeling: Egge, tel. 431.